

عنوان مقاله:

واکاوی دلایل، فرصت ها و چالش های تمرکززدایی در برنامه درسی: مطالعه کیفی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در برنامه درسی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد علی پور - مدرس دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

حسین شکوهی فرد - استادیار برنامه ریزی درسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه بیرجند

مهدی علیپور - کارشناسی ارشد کامپیوتر گرایش نرم افزار و دانشجوی دکتری مدیریت دولتی دانشگاه سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی، ایران.

خلاصه مقاله:

در برخی از کشورها از جمله ایران نظام آموزشی و برنامه درسی متمرکز است. طی سالیان اخیر تمرکززدایی در نظام آموزشی ایران نیز مانند سایر کشورها مورد توجه مسئولان و برنامه ریزان قرار گرفته است و تمایل زیادی به سمت عدم تمرکز ایجاد شده است. در پژوهش حاضر به واکاوی دلایل، فرصت ها و چالش های تمرکززدایی در برنامه درسی پرداخته شد. با توجه به ماهیت پژوهش از روش کیفی از نوع پدیدارشناسی استفاده شد. جامعه آماری پژوهش کلیه کارشناسان برنامه ریزی درسی بود. نمونه گیری هدفمند از نوع معیار استفاده شد، که با مصاحبه عمیق ۷ کارشناس صاحب نظر در حوزه برنامه ریزی درسی، داده های اخذ شده به اشباع رسید. داده های حاصل از ادراک و تجارب زیسته کارشناسان به روش تحلیل کلایزی در سه سطح کدگذاری باز، محوری و انتخابی مورد بررسی قرار گرفتند و از نرم افزار مکس کیودا ۱۱ به عنوان ابزار تحلیل داده ها استفاده شد. یافته های حاصل از پژوهش که حاصل ادراک و تجارب زیسته کارشناسان برنامه ریزی درسی در حوزه تمرکززدایی بود در ۳ مضمون اصلی "دلایل و ضرورت های تمرکز زدایی"، "فرصت ها و پیامدهای تمرکززدایی"، "چالش ها و مشکلات تمرکززدایی" دسته بندی شد. تجارب کارشناسان نشان می دهد تمرکز زدایی در نظام آموزشی به دلیل نارکارآمدی سیستم متمرکز بسیار ضروری است اما در این میان اقدامات ستادی در راستای امر تمرکز زدایی بسیار سریع است و موجب آسیب بیشتر می شود و همچنین جهت تمرکز زدایی هنوز نیروی انسانی آموزش و پرورش صلاحیت کافی ندارند و می بایست زیرساخت های سیستمی و تغییر باور ها در این حوزه صورت گیرد.

کلمات کلیدی:

تمرکز زدایی، متمرکز، عدم تمرکز، آموزش و پرورش، برنامه ریزی درسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1651076>

